سخن ابوحمید ساعدی در میان ده تن از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم، از جمله ابوقتاده که: من از همه شما به نماز رسول الله صلی الله علیه وسلم آگاهترم.

از محمد بن عمرو بن عطاء روایت است که می گوید: از ابوحمید ساعدی شنیدم که در حضور ده نفر از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم از جمله ابوقتاده گفت: من از همه شما به نماز رسول الله صلی الله علیه وسلم آگاهترم. گفتند: چطور؟ به الله سوگند تو نه بیش از ما پیرو ایشان بوده ای و نه بیش از ما هم صحبت و همنشین ایشان بوده ای. گفت: بله. گفتند: پس کیفیت نماز ایشان را بیان کن. وی گفت: وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم به نماز برمی خواست دستانش را تا برابر شانه هایش بلند می نمود، سپس تکبیر می گفت تا اینکه تمام اعضای بدن سر جای خود آرام می گرفت؛ سپس قرائت می کرد، آنگاه تکبیر گفته و دست هایش را تا برابر شانه هایش بالا می برد و سپس به رکوع می رفت و دو کف دستش را روی دو زانویش قرار می داد و اعتدال را رعایت نموده و نه سرش را به زیر انداخته و نه بالا می آورد. سپس سرش را بلند نموده و سمع الله لمن حمده می گفت، آنگاه دستانش را با اعتدال و طمانینه تا مقابل شانه هایش بلند می نمود. سپس الله اکبر می گفت و رو به زمین فرود می آمد و به سجده می رفت و دو دستش را از دو پهلویش دور می کرد. سپس سرش را بلند نموده و پای چپش را فرش کرده و بر روی آن می نشست. و چون به سجده می رفت، انگشتان پاهایش را باز می کرد و به سجده می رفت. سپس الله اکبر گفته و سرش را بلند می نمود و پای چپش را فرش کرده و بر روی آن می نشست، تا اینکه هر عضوی در جای خود آرام گیرد. در رکعت بعدی نیز به همین ترتیب عمل می کرد. اما وقتی از دو رکعت بلند می شد، تکبیر گفته و همچون زمان شروع نماز دستانش را تا مقابل شانه هایش بالا می برد. و ادامه ی نمازش را به همین ترتیب ادا می کرد؛ تا اینکه آخرین سجده ای را انجام می داد که بعد از آن (تشهد خوانده و) سلام می داد؛ (پس از آخرین سجده) به صورت "متورّک" می نشست، یعنی پای چپش را از زیر پای راست بیرون می کرد و بر قسمت چپ باسنش می نشست. گفتند: درست گفتی؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم اینگونه نماز می خواند.

[صحیح است] [به روایت ابوداوود]

این حدیث شریف بیانگر صفت نماز رسول الله صلی الله علیه وسلم می باشد و برای کسانی که نماز می خوانند، راهنمای کامل تری است. در این حدیث برخی از ارکان، واجبات و مستحبات نماز از تکبیر تحریمه تا سلام ذکر شده است. حدیث از این قرار است که: وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم به نماز برمی خواست دستانش را تا مقابل شانه هایش بلند می نمود، سپس تکبیر می گفت تا اینکه تمام اعضای بدن سر جای خود آرام می گرفت؛ سپس قرائت می خواند، آنگاه تکبیر گفته و دست هایش را تا مقابل شانه هایش بالا می برد و به رکوع می رفت و دو کف دستش را روی دو زانویش قرار می داد. سپس اعتدال را رعایت نموده و نه سرش را به زیر انداخته و نه بالا می آورد، بلکه معتدل بود. سپس سرش را بلند نموده و سمع الله لمن حمده می گفت، آنگاه دستانش را با اعتدال و طمانینه تا مقابل شانه هایش بلند می کرد. سپس الله اکبر گفته و رو به زمین فرود می آمد و به سجده می رفت و دو دستش را از دو پهلویش دور می کرد. سپس سرش را بلند نموده و پای چپش را فرش کرده و بر روی آن می نشست. و چون به سجده می رفت، انگشتان پاهایش را باز می کرد و به سجده می رفت. سپس الله اکبر گفته و سرش را بلند می کرد و پای چپش را فرش کرده و بر روی آن می نشست، تا اینکه هر عضوی در جای خود آرام گیرد. در رکعت بعدی نیز چنین عمل می کرد. وقتی از دو رکعت (قعده اول) بلند می شد، تکبیر گفته و همچون زمان شروع نماز دستانش را تا مقابل شانه هایش بالا می برد. و به همین ترتیب ادامه ی نمازش را می خواند؛ تا اینکه سجده ای را انجام می داد که بعد از آن به تشهد نشسته و سلام می داد؛ و بعد از این سجده به صورت "متورّک" می نشست، یعنی پای چپش را از زیر پای راست بیرون می کرد و بر قسمت چپ باسنش می نشست.